

POZNAŃSKI PANEL OBYWATELSKI – spotkanie edukacyjne 13.03.2021

Bio: Małgorzata Piszczek – przyrodniczka, architektka krajobrazu, edukatorka przyrodnicza. Działa na rzecz miejskiej przyrody i klimatu. Jest członkinią Społecznej Rady Parku Grabiszyńskiego, która współpracuje z Zarządem Zieleni Miejskiej we Wrocławiu na rzecz wypracowania standardów pielęgnacji zieleni w Parku i w mieście. Prowadzi przyrodnicze spacer edukacyjne dla mieszkańców Wrocławia.

Temat: Ochrona zieleni w mieście – dobre praktyki

Motto: Dla ochrony klimatu i adaptacji do jego zmiany ważniejsze jest to, czego nie zrobimy, niż to, co zrobimy.

Rekomendacje:

1. „Projektowanie przez zaniechanie”, czyli uwzględnienie wartości przyrodniczych istniejącej zieleni naturalnej, sukcesji ekologicznej, retencji wody w krajobrazie i ochrony gleby w projektowaniu nowych form zieleni.
2. Ekstensywna pielęgnacja zieleni, czyli ograniczenie lub zaniechanie działań w terenach zieleni dla poprawy ich funkcjonowania jako ekosystemów.
3. Edukacja przyrodnicza i klimatyczna mieszkańców jako sposób na ich przekonanie do zgodnego z przyrodą sposobu projektowania i pielęgnowania zieleni.

Streszczenie:

1. Rola zieleni naturalnej w systemie zieleni miejskiej, jej działanie dla różnorodności biologicznej i ochrony mikroklimatu miasta.
2. Równoprawność zieleni naturalnej z innymi formami zieleni – część ekosystemu miasta, nie „rezerwa terenu”.
3. Prawidłowe planowanie systemów zieleni (duże, połączone korytarzami ekologicznymi, niefragmentowane infrastruktura).
4. Potrzeba mapowania miejsc cennych przyrodniczo, w szczególności zadrzewień i terenów retencji wody.
5. Wyznaczanie w skali miasta i poszczególnych założeniach zieleni obszarów, które urządza przyroda. Uwzględnianie sukcesji ekologicznej, retencji wody w krajobrazie i ochrony gleby w projektowaniu terenów zieleni.
6. Zgodna z przyrodą pielęgnacja terenów zieleni (ograniczenie koszenia, grabienia liści, nieprzyrodniczego cięcia drzew krzewów).
7. Ochrona zwierząt w terenach zieleni (naturalne kryjówki, zimowiska i żerowiska, czyli „metody z przyrody”, nie siedliska zastępcze, jak tzw. łąki kwietne, budki lęgowe, domki dla jeży czy owadów).
8. Edukacja przyrodnicza i klimatyczna mieszkańców – przekazanie wiedzy, że porządek przyrody jest ważniejszy od ludzkiej estetyki i działa dla wspólnego dobra.